

РЕШЕНИЕ

№ 18

гр. Враца, 02.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА, I-ВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на втори февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Надя Г. Пеловска-Дилкова

Членове: Мирослав Д. Досов
Евгения Г. Симеонова

като разгледа докладваното от Надя Г. Пеловска-Дилкова Въззивно гражданско дело № 20221400500424 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.463 във вр.с чл.278 от ГПК.

Образувано е по жалба на Р. Ц. Ч. от гр.Враца, чрез упълномощения му адвокат И. Я., срещу извършено от ЧСИ Г. Б., с рег.***, разпределение от 19.07.2022г.на събрани по изпълнително дело №2011***0400040 суми.

Твърди се, че обжалваното разпределение е предявено на жалбоподателя на 30.08.2022 г. и касае разпределение на сумата от 13 500 лв., постъпила от приключила публична продажба на недвижим имот в гр.Бяла Слатина, а именно ***, находящ се в гр.***, построен в УПИ в кв.61А, със застроена площ 72,90 кв.м., ведно с прилежащото към апартамента избено помещение, заедно с 1,18% ид.ч. от общите части на сградата и от правото на строеж върху терена.

Разпределението на сумата от публичната продажба на имота се обжалва в частта му, с която от нея ЧСИ е разпределил такси по т.26 от ТТРЗЧСИ.

Жалбоподателят твърди, че тъй като към 26.05.2011г. трето лице-банка гарант, е превело на първоначалния вискател сумата от 44 034,15 лв., то от сумите по изпълнителния лист са останали дължими само сумата от 198,78 лв.мораторна лихва и сумата от 1854,57 лв.законна лихва върху главницата до датата на плащане. Посочва се, че това е установено и с решение по търг.дело № 59/2021г.на ОС-Враца, което не е влязло в законна сила, но с молба от 29.11.2021г. вискателят „ОББ“ АД е подал молба, с която е потвърдил актуалния размер на дълга, а именно 198,78 лв.мораторна лихва,

1854,57 лв.законна лихва и разноси по изпълнителното дело, направени след 26.05.2011г. Според жалбоподателя, след 08.11.2021г. разноси по изпълнителното дело не са правени, тъй като изпълнителни действия не са извършвани, а за периода 26.05.2011г.- 08.11.2021г. начислените разноси възлизат на сумата от 2660,66 лв., като размера на тази сума е установен с решението по търг.дело № 59/2021г.на ОС-Враца. Посочва се също, че за вземанията по чл.136, т.1 и чл.137 от ЗЗД, определени в полза на „ОББ“АД, в разпределението не са посочени датите, на които са направени разноските, при което длъжникът не би могъл да прецени дали не се начисляват повторно разноси, които вече са били платени от банката гарант.

По изложените оплаквания жалбоподателят намира атакуваното разпределение за незаконосъобразно и моли за неговата отмяна.

Препис от жалбата е бил връчен на вискателя „ОББ“АД, от който е постъпил отговор за неоснователност на жалбата.

Преписи то жалбата са били връчени и на вискателите Община Бяла Слатина и ТД на НАП-Враца, но отговор от тях не е постъпил.

ЧСИ Г. Б. е представил мотиви по обжалваното действие, в които навежда доводи за неговата правилност и законосъобразност. Посочва се, че тъй като не са били налице законовите основания за конституирането на банката гарант-„Българска банка за развитие“АД, като вискател по делото, то е продължило да се движи с първоначалния такъв чрез правоприменика му „ОББ“АД, който до 29.11.2021г. не е признавал извършеното от „Българска банка за развитие“АД плащане. След молбата от 29.11.2021г. обаче, в разпределението ЧСИ е вложил само останалите неплатени суми, като е включил и задълженията към вискателите Община Бяла Слатина и ТД на НАП-Враца, при което и съобразявайки се с решение на ОС-Враца от 26.04.2022г. е извършил законосъобразно разпределение.

След като се запозна с приложеното заверено копие от изп.дело №2011***0400040 по описа на ЧСИ Г. Б. и обсъди изложените в жалбата доводи, настоящият съдебен състав приема следното:

Предмет на жалбата е изготвен протокол за разпределение на постъпили по делото парични суми, което действие на ЧСИ подлежи на обжалване. Видно от приложения на л.2093 от изп.дело протокол, разпределението е предявено на жалбоподателя Р. Ч. на 30.08.2022г. Жалбата против разпределението е подадена от жалбоподателя по пощата на 02.09.2022г., при което срока по чл.462, ал.2 от ГПК се явява спазен и жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Производството по изп.дело №2011***0400040 по описа на ЧСИ Г. Б. е образувано въз основа на изпълнителен лист от 11.12.2020г., издаден по ч.гр.дело №1301/2020г.по опис на РС-Бяла Слатина, съгласно който длъжника ЕТ“Р. Транс-С. Ч.-Р. Ч.“-гр.Бяла Слатина, представляван от Р. Ч., е осъден да заплати на

„СИБАНК“ АД сумата от 39 007,23 лв. главница, дължима по договор за кредит №97/01.03.2007г., сумата от 198,75 лв. мораторна лихва за периода 22.11.2010г.-09.12.2010г., ведно със законната лихва върху главницата, считана от 10.12.2020г. до окончателното ѝ изплащане, както и направените деловодни разноси в размер на общо 2284,12 лв.

В молбата за образуване на делото взискателят е посочил изпълнителен способ-принудително изпълнение върху недвижими имоти, собствени на длъжника и съпругата му, ипотекирани за обезпечаване на вземането му по договора за кредит.

Възложил е на съдебния изпълнител да извърши и съответните справки за имущественото състояние на длъжника от КАТ и Агенция по вписванията.

С разпореждания от 08.02.2011 год. и 08.03.2011 год. и на основание чл.458 от ГПК като кредитор е присъединена Държавата с вземане от 1616.65 лева от едноличния търговец и с вземане от 3482.15 лева от физическото лице Р. Ч..

На 18.12.2014 год. е постъпила молба от "Българска банка за развитие" АД, с която тази банка е поискала да бъде конституирана като взискател по изпълнителното дело до размера на платени от нея суми, в качеството ѝ на гарантираща банка по гаранционно споразумение от 28.11.2008 год., суброгирала се в правата на "СИБАНК" ЕАД, като към молбата са приложени искане за плащане по гаранция и заверени копия от преводно нареждане и кредитен превод от 24.03.2011 год. за 39007.23 лева с наредител "ББР" АД и получател на сумата "СИБАНК" ЕАД.

С постановление от 23.12.2014 год. ЧСИ е отказал конституирането на "Българска банка за развитие" АД като взискател по изпълнителното дело. Изложил е съображения, че възникналото правоотношение по банковата гаранция е несъвместимо с института на суброгацията, като банката-гарант не може да се ползва от правата на частен правоприемник, по смисъла на чл.429, ал.1 от ГПК. Постановлението е връчено, не е обжалвано и е влязло в законна сила.

На 16.03.2015 год. е постъпила втора молба от "Българска банка за развитие" АД със същото искане, която с постановление от 20.04.2015 год. е оставена без разглеждане, като недопустима. Постановлението е влязло в сила след връщане на подадената против него жалба. Към молбата е приложена справка от сметката на длъжника /л.710 от т.ІІІ на изп.дело/, от която е видно, че до 26.05.2011г. "Българска банка за развитие" АД е изплатила на „СИБАНК“ ЕАД главницата по изпълнителния лист в размер на 39 007,23 лв., включените в изпълнителния лист разноси от 2284,12 лв., както и разноси по изпълнителното дело в размер на общо 2751,80 лв.

Принудителното изпълнение е продължило между първоначалните страни и присъединения по право взискател Държавата чрез НАП, като в хода на изпълнителния процес като взискател е конституирана "Обединена българска банка" АД – универсален правоприемник на "СИБАНК" ЕАД. Присъединена е и Община Бяла Слатина за вземанията ѝ за данъци и такси за продаваните имоти.

От датата на образуване на изпълнителното дело до 26.05.2011г. са били изискани справки от Агенцията по вписванията за притежаваните от длъжника недвижими имоти, както и от КАТ за притежаваните МПС, наложена е възбрана върху два недвижими имота, изпратени са покана за доброволно изпълнение до длъжника и уведомление до ипотекарен длъжник, извършени са описи и са изготвени оценки от вещо лице на двата недвижими имота, наложени са запори върху леки автомобили, изготвени са обявления и съобщения за публична продан.

След 26.05.2011г. изпълнението е продължило по публичните продани, като такива са обявявани и са насрочвани многократно, като всички са обявени за нестанаи поради липса на наддавачи, съответно по делото не са постъпвали никакви суми за погасяване на вземанията на вискателите. Възлагани са и са изготвяни 10 бр.оценки /след 26.05.2011г./ на двата възбранени имота и за тези оценки вискателят е заплащал съответните разноси-от февруари 2014г./т.ІІ, л.***/ до октомври 2020г/том VI, л.1658/. Възлагана и заплатена е и оценка на леки автомобили /21.10.2014г., т.І/. За всички публични продани са изготвяни съответните съобщения и обявления. Извършвани са и разноси за ключар, изпращане на съобщения по куриер и за придвижване на ЧСИ извън населеното място на кантората, за които вискателят е заплащал /л.1360 и 1375 от т.V/

Публичната продан за единия имот - 1/2 идеална част от дворно място с площ 596.00 кв.м., ведно с построените в него жилищна сграда с гараж и стопанска постройка, е обявена за нестанаа с протокол от 05.01.2021 год. За този имот е обявена нова публична продан за времето от 21.03.2021 год. до 21.04.2021 год., която е спряна по молба на вискателя "ОББ"АД. Впоследствие, по молба на същия вискател е обявена нова продан за времето от 23.05.2021 год. до 23.06.2021 год., която също е спряна с разпореждане на ПЧСИ от 10.06.2021 год.

За втория имот - апартамент 6, находящ се на 3-ти етаж във вход А на жилищен блок на "Водно стопанство", е постъпило валидно наддавателно предложение, с протокол от 05.01.2021 год. наддавачът е обявен за купувач и след доплащане на предложената цена от 13500.00 лева. имотът му е възложен с постановление за възлагане от 07.01.2021 год., влязло в законна сила на 22.03.2022 год.

На 29.11.2021г. вискателят „ОББ“АД е подал молба вх.№13604, с която заявил, че към посочената дата задълженията на длъжника по делото възлизат на сумата от 198,75 лв.мораторна лихва, присъдена по изпълнителния лист, сумата от 1854,57 лв.законна лихва върху главницата за периода 10.12.2010г.-26.05.2011г., както и разноси по изпълнителното дело, направени след 26.05.2011г.

С обжалваното разпределение и съобразно постъпилите от ТД на НАП и от Община Бяла Слатина удостоверения и справки за данъци, такси и лихви, ЧСИ Борисов е пристъпил към разпределение на получената от публичната продан на имота сума от 13 500 лв. Приел е, че дължимата към „ОББ“АД сума е в размер на 4 713,98 лв.,

дължимите по способа за имота в гр.Бяла Слатина разноски са в размер на 1560,66 лв., дължимата сума към ТД на НАП е в размер на 120 лв., а дължимата сума към Община Бяла Слатина е в размер на 133,81 лв.

При разпределението като вземания по чл.136, т.1 от ЗЗД в полза на ЧСИ, са включени вземанията на ЧСИ за такси по т.4,т.5 и т.13 от ТТРЗЧСИ. Като вземания на „ОББ“АД по чл.136, т.1 от ЗЗД са сключени вземанията за разноски по реализиране на способа /всички извършени след 26.05.2011г./. Върху тези вземания е начислена такса по т.26 от ТТРЗЧСИ, в размер на 88,71 лв. За вземания по чл.136, т.2 от ЗЗД са приети вземанията на Община Бяла Слатина за данък върху недвижими имоти и върху тях е начислена такса по т.26 от ТТРЗЧСИ. Следват вземанията на „ОББ“АД по чл.136, т.3 от ЗЗД за лихви, върху които също е начислена такса по т.26 от ТТРДЧСИ, вземанията на ТД на НАП по чл.136, т.6 от ЗЗД по удостоверението по чл.191 от ДОПК и таксата по т.26 за ЧСИ,; вземанията на „ОББ“АД по чл.137 от ЗЗД за разноски за публичните продани на дворното място и таксата по т.26 върху тези вземания; неплатените разноски на ЧСИ /вземания по чл.137 ЗЗД/. За връщане на длъжника е разпределен остатък от 6232,29 лв.

При така установеното от фактическа страна, съдебният състав достигна до следните правни изводи:

Предпоставките на чл. 460 ГПК за извършване на разпределение са налице, когато по изпълнителното дело има повече от един вискател и постъпилата при изпълнението сума е недостатъчна за пълното удовлетворяване на всички вискатели. С разпределението съдебният изпълнител определя кои притезания подлежат на удовлетворяване, какъв е редът на удовлетворяването им и каква сума се полага за пълно или частично плащане на всяко едно от тях. В разпределението се включват тези вземания, които са били предявени до деня на изготвянето му – на първоначалния вискател, на присъединените по право или по искане вискатели, както и разноските по изпълнението, които не са предварително внесени от вискател и които съдебният изпълнител има право служебно да събере от длъжника съобразно чл. 79, ал. 2 ГПК. Редът за удовлетворяване на вземанията се определя съобразно реда на привилегиите по чл. 136 ЗЗД, а степента на удовлетворяването им – от правилото за съразмерно удовлетворяване на вземания с еднакъв ред /ал. 3 на чл. 136 ЗЗД/. Съдебният изпълнител следва да извърши разпределението като подрежда кредиторите - участници в разпределението по реда на привилегиите и оставя на последно място хирографарните кредитори. От постъпилата сума, подлежаща на разпределение, се удовлетворява притезанието, което е първо по реда на привилегиите, като с останалата сума се удовлетворява следващото притезание по реда на привилегиите и т.н. до изчерпване на всички привилигирани притезания, ако това е възможно съобразно размера на постъпилата сума.

Според изложените в жалбата оплаквания, спорни пред настоящата инстанция

са останали два въпроса: 1. признати ли са в полза на „ОББ“ АД вземания по чл.136, т.1 и чл.137 от ЗЗД за разноси сторени преди 26.05.2011г.; 2. правилно ли е определена таксата по т.26 от ТТРЗЧСИ за всяко едно от вземанията.

Изхождайки от събраните по делото доказателства, съдът намира за необходимо да отбележи на първо място, че в обжалваното разпределение ЧСИ правилно е определил размера на задълженията към всеки от вискателите.

С подадената на 29.11.2021г. молба от „ОББ“ АД посоченият вискател ясно е заявил, че претендира събиране на следните задължения на длъжника: 1/сумата от 198,75 лв.мораторна лихва, присъдена по изпълнителния лист; 2/сумата от 1854,57 лв.законна лихва върху главницата за периода 10.12.2010г.-26.05.2011г и 3/разноси по изпълнителното дело, направени след 26.05.2011г. Както длъжникът и сам поддържа в подадената от него жалба, от 26.05.2011г.до датата на извършване на разпределението извършените от вискателя „ОББ“ АД разноси по изп.дело са в размер на 2660,66 лв. За извършването на тези разноси в посочения период по делото са налице съответни платежни документи, при което разноските също подлежат на събиране от сумата, получена от продажбата на недвижимия имот-апартамент. Сумата по разноските, заедно със сумите по изпълнителния лист, чието събиране вискателя претендира с молбата от 29.11.2021г., са в общ размер от 4 713,98 лв., каквато е и сумата на дълга към ОББ“ АД, посочена в разпределението.

По отношение на вземанията на вискателите Община Бяла Слатина и ТД на НАП, по делото са налице писмени доказателства-писмо изх.№1100-420-3/29.06.2022г.на Община Бяла Слатина, удостоверяващо, че неплатеният данък за продадения недвижим имот е в размер на 133,81 лв., както и удостоверение по чл.191, ал.4 ДОПК за наличие на задължение към НАП в размер на 120 лв.

При извършване на разпределението ЧСИ е съобразил изискванията на чл.136 от ЗЗД, досежно поредността на удовлетворяване на вземанията, при което на първо място е разпределил суми за погасяване на вземанията на ЧСИ по чл.136, т.1 от ЗЗД за такси, следвани от вземания на вискателя „ОББ“ АД, произтичащи от направените от него разноси по реализиране на способа-сумата от 1560,66 лв. От доказателствата по изпълнителното дело е видно, че така описаните разноси на „ОББ“ АД по реализиране на способа са извършени след 26.05.2011г. и се отнасят до заплатени от вискателя възнаграждения на вещи лица за оценки на ипотекирания имот-апартамент, разноси за ключар (смята на управител), такси и разноси за съобщения за публична продажба. Съобразявайки изискванията на чл.26, заб.т.4 от ТТРЗЧСИ, съдебният изпълнител правилно е начислил такса по чл.26 само върху вземането за чисти разноси, което е от 960,66 лв., но съобразно нормата на чл.26, б.“б“ от ТТРЗЧСИ неправилно е определил същата в размер на 88,71 лв., вместо следващите се 96,06 лв. без ДДС, съответно 115,27 лв.с включен ДДС. Регистрацията на ЧСИ по ДДС е служебно известна на съда, като същата се установява и от материалите по изпълнителното дело /напр.справка

сметки-л.1798 от т.VI/. По тази причина върху изчислените по чл.26 от ТТРЗЧСИ се начислява и следващия ДДС. Тъй като обаче в случая действително дължимата такса по чл.26 надвишава размера на начислената в разпределението такса, разпределението не следва да бъде изменяно, поради невъзможност за влошаване на положението на жалбоподателя.

Следващото разпределено вземане-вземането от 133,81 лв.на Община Бяла Слатина за данъци върху продадения недвижим имот, правилно е квалифицирано от съдебния изпълнител като такова по чл.136, т.2 от ЗЗД и правилно на осн. чл.26, б.“б“ от ТТРЗЧСИ съдебният изпълнител е начислил върху тази събрана сума такса в размер на 16,06 лв./в таксата е включен и ДДС/.

Вземанията на вискателя „ОББ“АД за лихви също правилно са определени с поредност по чл.136, т.3 от ЗЗД, като за събирането им също се дължи таксата по чл.26 от ТТРЗЧСИ. Следващата се върху тези вземания такса възлиза на сумата от 221,12 лв. с ДДС, но и тук съдебният изпълнител е определил по-нисък размер на таксата-209,86 лв. Поради невъзможност за влошаване положението на жалбоподателя и в този случай разпределението в тази му част не може да бъде променено.

Следващото по ред разпределено вземане е това на ТД на НАП Враца по представеното удостоверение, като това вземане от 120 лв.има поредност на удовлетворяване по чл.136, т.6 от ЗЗД и тя съответства на приложената от ЧСИ поредност. Върху посоченото вземане се дължи заплащане на таксата по чл.26 от ТТРЗЧСИ и тя в случая е коректно изчислена в размер на 14,40 с ДДС на осн.чл.26, б.“б“ от ТТРЗЧСИ.

Поради изчерпване на наличните предпочтителни вземания и съобразявайки, че вземанията на „ОББ“АД за заплатени хонорари на вещи лица за оценки на дворното място и лекия автомобил, и на ЧСИ за неплатени разноси, не се ползват с привилегия, то в съответствие с разпоредбата на чл.137 от ЗЗД тези вземания са отнесени за погасяване като хирографарни и с оглед изискванията на чл.26, заб.т.4 от ТТРЗЧСИ такса за събиране на вземания се дължи само за онези от тях, които представляват вземания на вискателя /„ОББ“АД/ и то за разноси. Следващата се при това положение такса за събиране на вземането е в размер на 113,76 лв.с ДДС, докато събраната от ЧСИ такса в случая е в по-нисък размер, а именно 96,89 лв. и не подлежи на промяна по вече изложените съображения.

При тези констатации и съображения настоящият въззивен състав приема, че в обжалваната му част разпределението е правилно, доколкото вземанията на „ОББ“АД за разноси, които са включени в разпределението с поредност по чл.136, т.1 и по чл.137 от ЗЗД, са за разноси по изпълнителни действия, извършени след 26.05.2021г. за събиране на съществуващи, останали непогасени вземания /за лихви/. Извършените от вискателя в хода на изпълнителния процес разноси също съставляват вземане и то подлежи на удовлетворяване при разпределението. За извършеното изпълнение на

паричните вземания ЧСИ начислява предвидената в чл.26 от ТТРЗЧСИ такса и тази такса в случая е в рамките на предвидения от тарифата размер.

Предвид изложеното и като счита, че при изготвяне на обжалваното разпределение съдебният изпълнител е спазил изискванията на закона за това, съдът приема, че жалбата се явява неоснователна, поради което ще следва да бъде оставена без уважение.

Водим от горното, Врачанският окръжен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на Р. Ц. Ч. от гр.Враца, чрез упълномощения му адвокат И. Я., срещу извършено от ЧСИ Г. Б., с рег.***, разпределение от 19.07.2022г.на събрани по изпълнително дело №2011***0400040 суми.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд-София в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____